

замаяла, това не е любовъ. Нѣкой момъкъ видѣлъ на улицата една мома и той се шашардисалъ, и тя се шашардисала. Не, когато Любовта влѣзе въ сърцето ти, тя ще те научи да говоришъ много хубаво: умътъ ти ще се отвори, и ти нѣма да се шашардисвашъ. Когато искашъ да поздравишъ онзи когото обичашъ, нѣма да си наведешъ главата до земята, но ще му отправишъ единъ нѣженъ погледъ, да познае, че ти носишъ за него най-хубавитѣ мисли, най-хубавитѣ чувства и пожелания.

Сега бихъ ви запиталъ: какъ сж у васъ синоветѣ Божии и дѣщеритѣ Божии? Писанието казва: „Не огорчавайте въ себе си Духътъ Божий, съ който сте запечатани!“ Какво трѣбва да подразбираме отъ този стихъ? — Щомъ влѣзе човѣшкото въ насъ, ние веднага огорчаваме Божественото. Уменъ човѣкъ ли е този, който заради човѣшкото жертвува Божественото? — Не е уменъ. Любовта на Бога и човѣшката любовъ се различаватъ по слѣдното: Божията Любовъ включва въ себе си всичко. За да бже Любовта ти съвършена, трѣбва едноврѣменно да обичашъ всички. Ти трѣбва да обичашъ не само своитѣ ближни, не само себе си, но всички същества по цѣлия свѣтъ, за което съзнанието ти всѣки моментъ трѣбва да бже будно. Само тогава ти ще чувствувашъ една вжтрѣшна радостъ. Съзнанието на всички същества ще образува едно цѣло, и ти ще се разговоряшъ съ това общо съзнание. Чрѣзъ това съзнание именно Богъ ще ти проговори. И тѣй, щомъ се слѣемъ въ едно общо съзнание, Богъ ще проговори на всички. Богъ ще говори само въ една частица, а всички ще приематъ говора Му. Това нѣщо Богъ може да напра-